

Esietendub «Juudit»

Püha Katariina kirikus esietendub 13. juunil teatri R.A.A.A.M. lavastus «Juudit». Anton Hansen Tammsaare kirja pandud ja piiblike legendist lähtuva loo lavastab baškiir Airat Abushakhmanov. «Minu jaoks pole tänapäeva kangelane ühemõtteline figuur, ideaal. See tähendab tihti ohvreid ja eneseohverdamist,» ütleb Abusakhmanov. Lavastuse fookuses on ka naine, tema psühholoogia ja tunded, läbielamised enne ja pärast Olovernese tapmist. Fookuses on veel võimuiha, sõda, kirg, armastus, ebaõnnestumishirm. Juuditit mängib Riina Maidre, Olovernest Üllar Saaremäe, teistes osades Elina Reinold, Kristo Viiding, Markus Truup ja Raimo Pass.

91 977

vaatajat on üheksa nädalaga Eesti kinodes kogunud Ott Tänakust rääkiv film.

Estonia poistekoor võitis grand prix'

Rahvusoper Estonia poistekoor osales Petrozavodskis II rahvusvahelisel vaimuliku muusika festivalil, kus 2018. aastal Eesti Koorühingu aasta koori tiitliga auhinnatud poistekoor pälvis *grand prix'* ning eripreemia vaimuliku teose parima ettekande eest. Konkursil osales 12 laste- ja noortekoori. Rahvusoper Estonia poistekoori juhatas Hirvo Surva. Estonia poistekoore esitas konkursil vaimuliku teosena Sergei Rahmaninovi «Bogoroditse Devo» («Богородице Дево, радуйся»), kooma helilooja teosena Arvo Pärdi «Solfeggio» ning emakeelse rahvamuusika teosena Veljo Tormise «Küla kuuleb».

FOTO: JOHN PARRA / AFP / SCANPIX

Sting jõuab Tallinna

Juba homme esineb Tallinnas Saku suurhallis taas üks maailma silmapaistvamaid meesartisti Sting (pildil), kes jõuab Eestisse uue turneega «My Songs». Kontserdi kavas on armastatuimad palad nii ansambli The Police kui ka Stingi soolokarjääri repertuaarist. Kontserdi erikülalisena astub üles Briti laulja Chinchilla.

The Police'i liikme ja soloartistina on Sting pälvinud kaksikümne Grammyt ning viis Brit Awardsi. Lisaks on tal olnud au vastu võtta selliseid mainekaid auhindu nagu Golden Globe, Emmy, Billboard's Century Award ja Kennedy Center Honors. The Police'i ja Stingi soololoomingu albumite müük ulatub tänapäeval juba saja miljoni eksemplarini. Sting on mänginud ka filmides ja kirjutanud palju filmimuusikat, ta on olnud nomineeritud neljale Oscarile.

Alice in Chainsi kontsert kolis Saku suurhalli

Alice in Chains annab teada, et nende väljamüüdnud kontsert 13. juunil Tallinnas viiaks suure nõudluse tõttu Rock Cafés üle Saku suurhalli *black box'*. Kontserdi ülevõimne uude toimumispaika on vajalik nii tehnilistel põhjustel kui ka kontserdikülastajate turvalisuse tagamiseks. Kontserdi kuupäev ei muutu ning kõik Rock Caféses ostetud piletid kehtivad Saku suurhallis. Ansambel tuli kokku 1987. aastal Seattle'is. Nirvana, Pearl Jami ja Soundgardeni kõrval peetakse just Alice in Chainsi osaks nn suurest nelikust, kes andis 1990ndatel rokkmuusikale uue kõla ja hingamise. Pika karjääri jooksul on Alice in Chains kogunud mitu Grammy nominatsiooni ja müüdnud enam kui 20 miljonit albumit.

Kümme aastat tagasi naerutasid Ott Sepp ja Märt Avandi rahvast «Eesti laulu» vahepaladega «Pean saama Eurovisioonile», nüüd oli aeg seda meenutada. Fotol Indrek Vaheoja, Märt Avandi ja Mart Normet.

FOTO: EERO VABAMÄGI

NALI. Huumorifestivalil **Luige Nokk** tehti palju nalja ja püüti inimesi naerma ajada.

Huumor on meil täitsa terve, aga võiks veel haigem olla!

ARVUSTUS**INDREK SPUNGIN**
muusik ja filmimees**Huumorifestival Luige Nokk**

7.–8. juunil Lennusadamal

Esinesid Jarek Kasar, Ott Sepp ja Märt Avandi, Kait Kall, Rain Tolk ja Andres Maimik, Andrus Vaarik, Bläck Rokit, Äpu (Heino Seljamaa), Henrik Normann ja Madis Milling, Mattias Naan, Tigran Gevorkjan, Sepo Seeman jpt

Winnie Puhh esitles taaskasutusvideot «Kaaaga». FOTO: JOOSEP PANK

Vana-Kreekas praktiseeriti huumorimeditatsiooni, mis põhines arvamusel, et vedelik, mis hoiab kõiki kehavedelike tasakaalus, on «huumor», ning see kontrollib inimese tervist ja emotsioone. Vikipeedia andmetel on enamik inimesi võimelised huumorile reageerima: nad naeravad või muigavad, kui tajuvad midagi naljakat. Sigmund Freud leidis raamatus «Nali ja selle seos teadvustamusega», et inimese psüühika aluseks on alateadvuslike naudinguhimude lakkamatud konfliktid reaalsuse printsiibiga, millega teadvus kohandub. Nali on oma moodi ventiil, mis aitab tegelikkusega põrkumisega toime tulla ja terve nahaga pääseda. Kuid nali peegeldab ka naljavisakaja sisemisi protsesse, tema valu- ja mõnupunkte.

See on ka põhjus, miks huumor on nii raske. Kui kargad lavale koomuskit tegema, riskid kõigega. Kui nali ei tööta ja sind välja vilistatakse, võib see ebameeldiv olla, aga veel hirmutavam on võimatus, et paljastad edevusehoos, et sa oled tegelikult pervert. Kui publik kaasa naerab, siis tunnistab ta end alateadlikult kaasosaliseks ja andestab naljajärakijale tema sisemise hämaruse, tema valu- ja mõnupunktid, tunnustab teda aus-

se eest. Mõte, et me kõik oleme haiged, aitab edasi elada.

Huumor on väga raske, seda nentisid paljud esinejad, kaasa arvatud eesti juurtega soome koomik Antto Terras. Esimest korda eesti keeles üles astunud koomik tunnistas, et juba laevas oli tal junn jahe olnud, aga nüüd laval olles oli asi ikka päris püksis. Lisaks istus publiku hulgas Soome perekonna- ja põhiteenuste minister Krista Kiuru. Kui sa tahtsid nõukaajal välismaale sõita, siis pisteti sulle KGB agent kaasa, kuid Soomes on siiani tavaks, et iga kord kui sa välismaale lähed, sõidab sinuga kaasa mõni minister, et kontrollida su joomist, teatas Terras.

Valvas reporterisilm tabas publiku hulgas ka kunstnik Sandra Jõgeva, kelle arvates on hea koomiku tunnus omamüüt ja selle kasvatamine. «See tähendab, et sul on mingi kese ja taust ning teemade valdkond. Koomik võiks olla mingi oma ala spetsialist või eluga sina peal. Või vähemalt armeenlane. Tal võiks olla rohkem informatsiooni ja kihte pakkuda kui lihtsalt üheplaaniline naljatehnika. Kuid kõige olulisem on ikkagi ausus,» lisis Sandra Jõgeva.

Huumor peakski rääkima asjadest nii, nagu need on, aga sedavõrd ausalt, et keegi ei usu. Alles siis see rabab.

Huumorifestivalil ei visatud lihtsalt nalja, vaid uuriti ka

nalja olemust ja prooviti, kas kaksikümne ja enam aastat tagasi kummalgi pool Soome lahte toodetud telesketšid on ajahambale vastu pidanud. Üldjuhul tõdeti, et ei ole – see, mis kunagi hoidis kehavedelike tasakaalus, seda enam ei tee. Peeter Oja leidis, et osa «Kitsa kinga» nalju teeb praegu päris tõsiseks.

Festivali retrospektiivses taaskasutusvõõndis astusid üles veel Andres Maimik ja Rain Tolk, kes vaatasid ja kommenteerisid enda tehtud vanu reklaame, Kadri Jäätma, Lauri Nebel ja Väino Puura nokkisid kultusfilmi «Siin me oleme» kallal ning Märt Avandi ja Ott Sepp tutvustasid kümne aasta taguseid «Eesti laulu» finaali vaheklippide tegemise telgitaguseid sellise entusiasmiga, nagu oleks keegi neile selle eest maksnud.

Festivalile pani täiesti loogilise punkti Winnie Puhh, kes esitles uut sada protsenti taaskasutusvideot «Kaaaga», mis oli kokku lõigatud videost «Bussis». Küsimusele, kust tuli hull mõte taaskasutus video-kunsti tuua, ütles laulja Indrek Vaheoja, et materjal oli ju olemas, mis sa ikka raiskad.

Kui üllatajatest rääkida, siis tasub kindlasti välja tuua Kalamaja koomik Brändon-Jaagup Heinmets, kes kohale ei jõudnudki, kuid kelle töö tegi ära Robin Juhkental. Endine kuulsus tunnistas ausalt

üles, et tegelikult oli tal õige koomikunime võtmine nurjunud, nimelt oli ta oma esinejanimeks soovinud võtta räppari Väike Pede eeskujul Vana Pade, aga selle kaubamärgi oli registreerinud juba kuulus Eesti meelelahutaja. Koomik tegi ka festivali kõige julmema nalja, kui teatas elutargalt, et tegelikult ei saa keegi meist öelda, kas me oleme pedofiilid või mitte. Võibolla me lihtsalt pole veel kohanud seda õiget last.

Naljaka etteaste tegid Sepo Seemann, kes peedistas eesti tüviteksti «Kevadet», ning armeenlane Tigran Gevorkjan, kes rääkis oma raskest elust maailma urruaugus Paides.

Ülejäänud koomikud esinesid vastavalt oma võimetele, mistõttu rohkem üllatusi ei olnudki, kui ehk jätta kõrvale enneolematu leitsak. Festivali korraldaja Indrek Ditmann kurtis, et seekord ilm üritust ei toetanud. Eesti väliüritusele omane 11–12 soojakraadi ja lakkamatu sadu jäid puudu.

Kui peale lämmatava kuumuse midagi veel lämmitavat välja tuua, siis võiks nimetada rahvahuumorit, mis oma ehtsas lameduses ikka ja jälle kõrvale torkas. Eriti muidugi vaba mikrofoniga anekdoodivõistlusel. Kuigi populism on praegu moes, tahaks loota, et rahvas väärib paremat huumorit kui teise klassi tasemel neegrinali.

Samas ei pakkunud valusalt torkavat ja nurjatut mõnupunkti kriipivat nalja ka professionaalid. Eesti humoristid ei julge väga ausat ja julma nalja teha. Selmet inimhinge hämaratest soppidest jaburalt inetut tõde välja kaevata, visatakse turvalist olmenalja. See on võibolla ka põhjus, miks enamik kodukamara huumorit ajahambale vastu ei pea, tõeses kogu naljatelgi kava kõrvalt jälginud käsitöölilmonaadi müüja Sten ning lisa: «Huumor on meil täitsa terve, aga võiks veel kõvasti haigem olla!»